

assenyala *mājoūfo*, *matzoūfo*, *māilloūfo*. Castras *maxoufo* (= *matsūfo*, car aquí la *j* pron. *dz* s'ensordeix). Encara que a la H-Vienne Rolland troba en algun punt la reducció al tipus *mōssa* (esvaniment de la *j* intervocàlica), Béronie-Vialle registren una forma més conservadora, on *-j-* apareix conservada, com a africada que perd l'element palatal: *mādzoufo*. Per més que a la Dordogne Rolland només trobi el tipus *mājōf(l)a*, St. Pierre-de-Chignac, dins aquest departament deu trobar-se ja en el límit entre els tipus en *-f-* i *-s-*, i en un sector on la *-j-* s'esvaneix, amb ulterior formació de diftong, car Guillaumie hi registra alhora *māūfo* i *māūssō* «fraise des bois», i *remaūssié* «fraisier sauvage» (*Contrib. au Gloss. Périg.*, p. 102). —⁹ Com que *-ita* allí es percep com a sufix diminutiu propi del castellà central, mentre que el lleonès de la Montaña s'atà a *-ina*, se'n féu *armeina* (que figura rimant amb *aina* en un adagi). Pel que fa a *arm-* crec que resultarà de contaminació de l'altre tipus castellà *amiésgado*, provinent de FRAGUS DOMESTICUS (passant per *amiéstago* amb metàtesi), d'on en part *amiérgado* > **armiérgado*. —¹⁰ Per a variants locals de *magiost-ra*, veg. Bertoni, *ARom.* 1, 73-75. A Milà pron. *majostra* (= *-j-*), i segons Ettmayer seria *maōla* en la Lombardia oriental i Tirol del Sud. No descartem que en aquesta *-l-* i en la *-r-* afegida hi hagi encara altres resultats de l'adaptació aproximada i imperfecta del *-š-* i *-θ-* pre-romà estranys al llatí. Notem que també en el tipus pre-romà alternant *ambosta/bōffa* apareix una variant *almostrada* amb l'afegit de *-r-*. També potser s'explicaria així la *-r-* del *amourso* del Queyràs, i àdhuc la *-r-* o *-l-* combinades amb *-f-* que hem notat disseminades per l'occità, si bé cal comptar tant o més amb contaminacions i semblants fets secundaris. —¹¹ En el terme de Quezac a 10 km. de Maurs, o sigui a la punta SO. del dept. prop del trifini amb el Lot i l'Aveyron (Amé, *Dict. Topogr. du Cantal*): sembla clar que conté el nom de la maduixa i que n'hi havia consciència local, perquè un notari que l'esmenta l'any 1752, en reemplaça el nom per *Majouse* i un altre de 1857 per *La Majouffle*, o sigui les formes més vastament divulgades de la planta; i notem, en efecte, que Rolland registra *majoufo* i *majoufflo* com les formes del Cantal. Són terres altes, i de boscos, on ha d'abundar la maduixa boscana. I més cap al mateix Maurs, cap d'aquest cantó (a 5 km.) hi ha St. Julien-de-Toursac, en el terme del qual hi ha un domàine ruïnà dit *La Maiouffe* (ja esmentat el 1568, segons Amé), que dóna un altre cas de la mateixa concreció toponímica. —¹² On hi ha encara sengles articles dedicats a MERUENDANO i AMIÉSGADO, que semblen pertanyents a d'altres tipus etimològics, però que tanmateix no es poden perdre de vista. —¹³ La fricativa apareix llavors representada adés com θ grega, en les inscripcions, adés com una mena de ð anglo-saxona. Se'n veuen exemples a dotzenes en les conegudes obres de Holder i de Horst Schmidt. Com a exemple assenyalo un cas epigràfic

de *Maiuðdilo* en *Dial. of Anc. Gaul* de Whatmough (83, p. 84), i el cito en particular (entre dotzenes que podríem adduir-ne) perquè justament sembla derivar del tipus precis MAIOST- que estem investigant. —¹⁴ Judicant per noms explicables etimològicament, i per tant aproximadament identificables, com *Samon*, *Ogron* i *Giamon*, sembla que el maig correspondria a un dels tres mesos consecutius *Equos*, *Elemb(i)* o *Edrini*, veg. Dottin, *La Langue Gauloise*, p. 174. —¹⁵ Mogel (*Peru Abarka*, p. 132) dóna «*masusta txikarra*, la zarzamora, *masusta-be-a*, el moral»; però, com a biscaí, Mogel confon la *z* amb la *s*, per tant pot ser *mazusta* la forma correcta. Schuchardt voldria relacionar-ho amb sd. *muri-gbessu*, amb el qual no pot tenir res a veure, no perquè aquest signifiqui 'móra', sinó perquè amb això no té res a fer (contra el que llavors es creia) el cat. GERD; les formes suditalianes *cieuzo*, *censu* (sic), conserven la *c-* del ll. MORUS CELSA, que ha donat el grup de l'it. *gelso* 'móra de morera' amb ġ arabitzada (veg. *TopHesp.* II, 11, i el nostre article *gerd*): ni fonèticament ni lèxica ni geogràficament no hi ha doncs raó per lligar-hi les formes basques (amb *m-* i amb *-s-* etc.) i que designen la maduixa. —¹⁶ Que no sols figuren en el *Supl.* a Azkue, perquè també Mitxelena (*BSVAP* XIV, p. 32 tir. a p.) dóna ronc. i Zarait. *ma(r)zuxa* 'maduixa' i altres variants. ¹⁷ En el basc alabès de Landucci *-a* + la *a* de l'article fa *-ea*. —¹⁸ Mitxelena ho veuria així: «en *marzuza* (conservado en ronc.) *-rz-* pasa a *-s-* y se asimila la *-z-* final en sul. *masūsa* 'zarzamora' y guip. y vizc. *masust(r)a*», «sul. *masūsa* 'zarzamora' < *marzuza*, vco. occid. *masust(r)a*, éste con *st* < *rtz*», «Aezkoa *matsuts* 'zarzamora', salac. *marzoza* y *martosa*», *Fon. Hi. Vca.*, 284, 362, 363. Hi ha naturalment ultracorreccions (¿en *Saturtzegi* < *Satrus-tegi* no hi ha el procés oposat?) —¹⁹ De tota manera potser es pot desbrossar pel que fa a un mot que sembla haver-s'hi barrejat: *Otxagabia malubi* «fresa» (*An. Urquijo* que citaré), va amb bisc. i guip. *mailuki* (també en Agirre, *Auñ.* I, 114.12), bisc. *mailug(a)i*, bnav. *malhuri* (Azkue), inseparables del guip. *marrubi*, que tot i designar la «fresa» deuen venir de MARRUBIUM. —²⁰ Id. Griera, *BDC* VI, 29; Ferraz, 76: «*martuello* fresón silvestre: en *chunyo mincharé martuelles*». —²¹ «*Martrou* m. noix verte» (Marsan, 8), forma on és de témer que hi hagi confusió amb *Martrou* general en gascò per dir 'Totsants' (FESTUM MARTYRORUM). Si la confusió no és del lexicògraf també es comprendria pel costum de menjar castanyes en aquell dia, fruit comparable en diversos sentits. —²² Qui sap si desviat per un «*mörterols*: maduixes» que el *DAG*, atribueix a Espills, a la Baixa Ribagorça, dada isolada i no sabem si gaire directa, en la qual pot haver-hi més o menys confusió amb els murtrons, car ja hi ha mirtàcies per allà prop. Però és clar que és somià despert cercar la murta en els Alts Pirineus Centrals. —²³ Si bé ho entenc recollit pel P. Bonaparte (Mitxelena, *Vocab. aezcoano, salacenco y ronc. del P. B.*, *BSVAP* XIV,